

பார்வையாளர்கள் வேண்டாம்!

நாடு கெட்டுவிட்டது. காலம் மாறிவிட்டது. நீதிக்கு இடமில்லை; நியாயத்திற்குக் காலமில்லை. அன்பிற்கு சக்தியில்லை; மன்னிப்புக்கு மனமில்லை. உண்மைக்கு மாண்பில்லை; நேர்மைக்கு மதிப்பில்லை.

அக்கிரமமும், அநியாயமும் தலைதூக்கி நிற்கின்றன. ஊழலும், உபத்திரவமும் ஊறிக்கிடக்கின்றன. பகைமையும், வன்செயலும் தாண்டவமாடுகின்றன,

எங்கு பார்த்தாலும் வர்சகம், குழச்சி, சுயநலம் தான் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. மேல்மட்டத்தி லும் சரி, கீழ் மட்டத்திலும் சரி; படித்தோர் வட்டத் திலும், பாமரர் கூட்டத்திலும் இதனைக் காணக்கூடிய தாயிருக்கிறது. அங்கும் இங்கும் எங்கும் ஒரே நிலை தான்!

இது பொறாமையின் விளைவா? அன்றேல் எரிச்சவின் அறிகுறியா? அகங்காரத்தின் ஆணவமா? அன்றேல் அதிகாரத்தின் இறுமாப்பா?

இதன் விளைவு விபரம் தமானது. ஆவலாதி, அவதூறு, சண்டை, சச்சரவு; கொலை, களவு

ஒருவரின் உயர்வில் புகைச்சல்; அவரை மட்டம் தட்டி, மடியவைப்பதில் சிலருக்கு ஒரு தனி ஆர்வம். தான் வளர வழிகோலாமல், மலரவிருக்கும் ஓர் இதயத்தை படுகுழி தோண்டிப் புதைப்பதில்தான் பேர்போனவர்கள் இவர்கள்.

ஒருவர் மற்றவரைப் புகழ்வதைக் கேட்டு மனப் பூரிப்பு அடைவதற்குப் பதிலாக, பண்பற்ற செயல் களிலும், அநாமதேய அலுவல்களிலும் ஈடுபட்டு, இவர்களின் நற்பெயருக்குக் குந்தகம் விளைவித்து, மானபங்கம் உண்டுபண்ணி, மற்றவர்களைத் துண் புறுத்துவதில் ஒருவித “சிற்றின்பம்” அடையும் கோழை உள்ளங்களும் இருக்கின்றன. “மகிழ்வா ரோடு மகிழ்ந்து, அழுவாரோடு அழுங்கள்,” என்பதற்கு நேர் மாறாக, இவர்கள் மகிழ்வாரை இம் சித்து இகழ்ந்து, புகழ்வாரை அழித்தொழிப்பவராவர்.

இப்படிப்பட்டோர் நம் மத்தியில் பல்வேறு போர்வையில் நடமாடுகிறார்கள். ஒரு சமுதாயத்தி னதும், ஒரு சமூகத்தினதும், ஒரு குழுவினதும் அழிவிற்கு வழிகோலும் விஷயிகள் இவர்கள். இவர்களை இனம் காண்பது எளிதல்ல. நெற்கதிர்கள் மத்தியில் விளையும் களைகள்போல் இக்கோழைகளும் கரந்து வாழ்வதில் ஆச்சரியமில்லை.

இந்த நாசகார சக்திகளுக்கு ஓர் முடிவில்லையா? இவர்களைக் கணன்தொழிப்பதற்கு அறுவடை காலம் மட்டும் பொறுத்திருக்க வேண்டுமா?

‘உலகம் இனித் திருந்தப் போகிறதில்லை; இது
எங்கு கொண்டுபோய் நிறுத்துமோ! ஆண்டவனுக்குத்
தான் தெரியும்;’ என்று மக்கள் அங்கலாய்ப்பதைப்
பார்க்கிறோம்.

முறைகேடான இத்தகைய காரியங்கள் நடைபெறு கின்ற பொழுது அவற்றைக் கண்டு மக்கள் ஆத்திரம் ஆவசேஷமும் கொள்வதைக் காண்கிறோம்.

ஆனால் அக்கிரமும், அந்தியும், ஊழலும், உபதீரவமும், பகைமையும், வண்செயலும் எங்கெங்கு தோன்றுகிறதோ, அங்கேயே அவற்றைக் கண்டிப்பு தற்கோ, அவை நடைபெறாமல் தடுப்பதற்கோ நாம் முன்வருவதில்லை. ‘நமக்கேன் இந்தப் பிரச்சனை’ என்று கூங்கிக்கொள்ளுகிறோம்.

அனியாயம் செய்பவன் அச்சமின்றி துணிவோடு செய்கிறான்; பாதிக்கப்படுவர்களைப் பார்த்திருந்தும், நல்லவர்கள், நாணயமுள்ளவர்கள் அதைத் தடுக்கத் துணிவின்றி ஒதுங்கிக் கொள்கிறார்கள். ‘நடப்பது அனியாயம்’ என்று சொல்லத்தான் தெரிந்திருக்கிறார்களே தவிர, அவற்றைத் தடுக்க முயற்சிப்பதில்லை; கூட்டாக எழுந்து குரல் கொடுப்பதில்லை. தட்டிக்கேட்பாரில்லாக் காரணத்தால் அக்கிரமங்கள் நாளுக்குநாள் பெருக்கெடுத்துக்கொண்டே போகின்றன “இன்றுபட்டால் வெற்றி காண்போம்”.

திருமதை அறிவை வளர்ப்போம்

கிறிஸ்துவின் வருகைக்குப்பின் மீட்பின் வரலாறு

1. திருச்சபை உதயமான காலத்தில் எவ்வாம் கிறிஸ்தவரும் கிறிஸ்துவின் நாவுவராகவும் காட்சிகளாக வும் விளங்கினர். இந்த முறை கிறிஸ்தவரது சாட்சியத்தின் பலனாக சில ஆண்டுகளுக்குள் வேயே, கிறிஸ்தவ விசவாச மானது பலஸ்தீனாவிலிருந்து மத்தியதரைக் கடலைச் சுற்றி யுள்ள ஆசிய, ஜோப்பிய, ஆபிரிக்க நாடுகளில் பரவி இக் கண்டங்களின் உட்பகுதிகளுக்கும் ஊட்டுவலாயிற்று. அப் போஸ்தலரான இராயப்பர் சிரியாவிலிலும் பின்பு உரோமா புரியிலும் பணிசெய்தபின், அங்கு வேதசாட்சியாக மரித்தார். சின்னப்பர் கிரேக்க உரோமைப் பிரதேசங்களைக் கும் பணி புரிந்தார். அருளாப்பர் ஆசியாவின் மேற்குப் பகுதியில் நற்செய்தி அறிவித்தார். பெரிய யாகப்பர் இல்லாவியா தேசத் தில் நற்செய்தி அறிவித்தபின் ஜெருசலேமில் அப்போஸ்தலர் 3. ஆகவே, ஜெருசலேம், உரோமாபுரி, எபேசஸ், கொரிந்து, அந்தியோக்கு, அலெக்ஷாந்திரியா ஆகிய இடங்களிலிருந்து வந்த அங்கத்தினரைக் கொண்ட கிறிஸ்தவ குடும்பத்தில், முதல் தலை முறைக் கிறிஸ்தவர்களின் காலத்திலிருந்தே வேறுபாடு கண்டு பண்ணையையும் இருந்து வந்தன. எங்கு கிறிஸ்தவ நற்செய்தி ஏற்கப்படுகிறதோ, அங்கு அது ஏற்கெனவே இருக்கும் ஆன்மீக மரபுமையோடு இணைந்து கொள்கிறது. சகல இனத்தாயினதும் மனித மதிப்பிடுகளும், சமய மதிப்பிடுகளும், அவற்றை தாழ் நிலைப் படுத்தும் கீழ்த்தரமான அமசங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவதுடன், கிறிஸ்துவில் மேன்மைப்படுத்தப்படுகின்றன. புனித சின்னப்பர் கூறுவது போல் “எல்லாம் உங்களுக்கு உரியவையே. நீங்களோ கிறிஸ்துவுக்கு உரிய வர்கள். கிறிஸ்து கடவுளுக்கு உரியவர்.” (1 கொரிந். 3:23) 4. கிறிஸ்தவத்தின் வரலாற்று ரீதியான வளர்ச்சி மிகச் சுருக்கமாக இங்கு தரப்படுகின்றது. கிறிஸ்துவுக்குப்பின் முதல் நான்கு நூற்றாண்டுகளிலிலும் கிறிஸ்தவ நற்செய்தியானது மத்தியதரைக்கடலைச் சூழ்ந்த உரோமை இராச்சியத்தின் சகல பகுதிகளுக்கும், அதற்கப்பாலுள்ள ஆபிரிக்கா, மெசப் பொத்தேயியா, பாரசீகம், இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்கும் கொண்டு செல்லப்பட்டு விட்டது. உரோமையர்களின் தேசிய மதம் அரசோடு தொடர்புள்ளதாக இருந்ததால், ஒரே இறைவனையும் அவரது திருமகன் யேகை கிறிஸ்துவையும் வழிபடுவது கிறிஸ்துவர்களுக்கெதிரான துன்பு ருத்தல் களுக்கு வழி கோவியது. சாமராச்சியத்தில் அனைவருக்கும் மத சுதந்திரம் (தொடர்ச்சி ஓழும் பக்கம்)

மரபுகளும் மாற்றங்களும்

— என். சண்முகலிங்கன்

5. அன்பர்க்க

- 5.1 மனித உறவுகள் சீராக இயங்குவதற்கு பரஸ்பர புரிந்துணர்வு இன்றியமையாதது. குறுக்குச் சுவர் ஏதும் இல்லாதபடி நம்பிக்கையுடன் இணையும் உறவுகளிடைதான் மகிழ் சியும் அர்த்தமும் விளையமுடியும்.

நவீன வாழ்வில் உறவுகளின் எண்ணிக்கை மட்டு மன்றி, இந்த உறவுகளுக்கான பாத்திர வேறு பாடுகளும் அதிகரித்துச் செல்வன். இந்நிலையில் அடிப்படை உறவு அலதான குடும்பத்துக்குள் கோயே உறவுச்சிக்கல்கள். திரைகள், தீவுகளாகும் தன்மை வளர்வன்.

என்றுமில்லாதவாறு சமூகவாழ்வில் இந்த மனத் திறப்பின் வழியான உறவுகளின் தேவை அதிகரித்துச் செல்லக் காணலாம்.

- 5.2** கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், வாழ்க்கைக் கலையில் தேர்ந்தவர்கள் இந்த சிக்கல் நிலைகளைப் புரிந்துகொண்டு தமது வாழ்விற்கு மட்டுமன்றி உலகுக்கும் ஒவ்வொரு தருபவர்கள்.

இந்த வகையில் ஆங்கிலக் கணிஞர் எவியட் சித்தி
ரித்த பாத்திரம் என்று நவீன சமூகவாழ்வின்
இந்த உறவுத் தேவையை உணர்த்தும் அருமருந்
தாகும்.

இப்படி ஒரு உறவு — ஒரே ஒரு உறவு
ஒருவன் வாழ்வில் கிடைத்து விட்டால் ...

எல்லாவற்றையும் அவனிடம் ஒப்புவிக்க ...
எல்லாம் என்றால்,

மீட்டாளாக, அசுடனான் நிகழ்வுகளையும்

இப்படி ஓர் உறவு இருந்தால்
அவனிடம் எனக்கு உண்மை அன்பு என்று பொருள்.
இந்த அன்பை என்னைத் தெரிவிப்

உங்களுக்கு இப்படி உறவு வாய்த்திருக்கிறதா? நவீன சமூகவாழ்வின் முரண் கவிடை நாம் உடைந்து போகாமல் காக்க இந்த அங்பு அரசன் கூடன் வேண்டும். இதன் கோ யும் அர்க்கம் கூடும்

